21 Σεπτεμβρίου 2013

Όταν μας ειρωνεύονται

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

Όταν μας ειρωνεύονται οι άλλοι, όχι για λάθη που κάναμε, αλλά γιατί

εκκλησιαζόμαστε ανελλιπώς, γιατί έχουμε πολλά παιδιά, γιατί «πηγαίνουμε με το σταυρό στο χέρι», γιατί νηστεύουμε και τα όμοια, δεν υπάρχει λόγος να λυπούμαστε. Συνήθως παίρνουμε στάση άμυνας. Δεν τους ανεχόμαστε να λένε σε βάρος μας πικρόλογα.
Η υποτιμητική τους συμπεριφορά προς εμάς πάρα πολύ μας στοιχίζει. Άλλα παθήματα τα υπομένουμε ευκολότερα, αλλά τις ειρωνείες του κόσμου δεν μπορούμε να τις αντέξουμε. Αλλά γιατί δυσκολευόμαστε να υπομείνουμε τις ειρωνείες του κόσμου; Διότι ερεθίζουν το πάθος της φιλοδοξίας, το πιο βαθύρριζο πάθος που φωλιάζει στις καρδιές μας. Θέλουμε να προστατεύσουμε την τιμή μας. Κάνουμε ο,τι περνάει από το χέρι μας για να μην πέσει το κύρος μας. Κάποιες φορές προχωρούμε και στην αντεπίθεση. Προσπαθούμε να βάλουμε στη θέση τους αυτούς που μας προσέβαλαν. Αλλά μπορούν να θεωρηθούν νίκες οι θυμώδεις αντιδράσεις μας στα πικρόλογα των άλλων;
Όταν αντιδρούμε από εγωισμό η από πληγωμένη φιλαρέσκεια, δεν είμαστε νικητές, αλλά ηττημένοι. Πνευματικώς ωφελούμαστε περισσότερο, αν μάθουμε να υπομένουμε τις ειρωνείες του κόσμου. Τότε αποκομίζουμε μεγάλη ωφέλεια. Πρωτίστως διότι ελευθερωνόμαστε από το βασανιστικό πάθος της φιλοδοξίας. Το πάθος αυτό θέλει να ακούει συνεχώς επαίνους. Αλλά οι έπαινοι δεν το θεραπεύουν. Απεναντίας το τρέφουν, με αποτέλεσμα να φουντώνει ακόμη περισσότερο.

Ο άγιος Ιωάννης της Κλίμακος από την πλουσιότατη πείρα του μας προτρέπει να δεχόμαστε με ευχαρίστηση τους «καυτήρες» των ονειδισμών ως φάρμακο και γιατρικό για την ασθένεια της ψυχής μας. Διότι οι ονειδισμοί μας εξαγνίζουν. Όσο καλό και καρποφόρο και παχύ κι αν είναι το έδαφος της ψυχής, όταν του λείπει το πότισμα με το νερό της ατιμίας, θα χορταριάσει και θα βλαστήσει αγκάθια υπερηφανείας, πορνείας και αφοβίας (Λόγος Δ 24). Οι τιμές και τα εγκώμια αυξάνουν τη χολή των παθών (Λόγος Δ 103). Αντί να μας κάνουν καλύτερους, μας κάνουν χειρότερους. Ενώ οι παρατηρήσεις, οι ταπεινώσεις και οι εξουθενώσεις των άλλων καθαρίζουν την ψυχή μας από τα πάθη. Επίσης, όταν υπομένουμε τις ειρωνείες του κόσμου, γινόμαστε μιμητές του Χριστού και μαθητεύουμε στο Πάθος του Κυρίου μας.

Εφόσον ο Χριστός ονειδίστηκε από τους ανθρώπους, είναι αναμενόμενο να ονειδιζόμαστε κι εμείς. «Οι ονειδισμοί των ονειδιζόντων σε επέπεσον επ’ εμέ» (Ψαλμ. ξη 10). Εφόσον ο Χριστός διώχθηκε από τους ανθρώπους, είναι αναμενόμενο να διωκόμαστε κι εμείς. «Ει εμέ εδίωξαν, και υμάς διώξουσι» (Ιω. ιε 20). Εφόσον ο Χριστός υβρίστηκε από τους ανθρώπους, είναι αναμενόμενο να υβριζόμαστε κι εμείς. Οι γλώσσες του κόσμου δεν θα σταματήσουν να ειρωνεύονται. Αλλά ενώπιον του Θεού τα ειρωνικά σχόλιά τους δεν λογίζονται ως ύβρεις, αλλ’ ως παράσημα.

Στην ατελεύτητη αιωνιότητα δεν θα μετρήσουν ως ειρωνείες, αλλ' ως διάσημα. Θα γίνουν ο φωτοστέφανος με τον οποίο θα στεφανώσει ο αγωνοθέτης Κύριος τους αγωνιστές του καλού αγώνα.

Ο άγιος Συμεών ο νέος θεολόγος προτρέπει να τρέχουμε στους ονειδισμούς, όπως τρέχουν τα διψασμένα ελάφια στις πηγές των υδάτων. «Εφόσον γνωρίζετε ότι ο Θεός τιμά τους δούλους Του που δέχονται ατιμώσεις και τους δοξάζει μέσα από τις ύβρεις, να τρέχετε βιαστικά μέσω όλων αυτών προς την αθάνατη πηγή σαν διψασμένα ελάφια». Είναι δείγμα μεγάλης αρετής να υπομένει ο χριστιανός υβριστικούς λόγους χωρίς να λυπάται. «Τούτο (εστί) δείγμα μεγίστης αρετής, το φέρειν ύβριν αλύπως», παρατηρεί ο ερμηνευτής Ολυμπιόδωρος. Και αναφέρει ως παράδειγμα τον πολύαθλο Ιώβ, ο οποίος υπέμεινε αλυσίδα ταπεινώσεων. Από τη μια στιγμή στην άλλη έχασε την περιουσία του, το σπίτι του, τα παιδιά του, γέμισε με πληγές και ζούσε στην κοπριά, ακούγοντας πικρούς λόγους ακόμη κι από τη σύζυγο κι από τους φίλους του. Αλλά υπέμεινε τους ονειδισμούς και μνημονεύεται ως τύπος Χριστού.

Η θεοπρεπής αντιμετώπιση των ονειδισμών αποτελεί κριτήριο γνησιότητος των χριστιανών. Όσοι υπομένουν ονειδισμούς για τη χριστιανική τους ιδιότητα, είναι πανευτυχείς και μακάριοι. «Ει ονειδίζεσθε εν ονόματι Χριστού, μακάριοι» (Α΄ Πέτρ. δ΄ 14). Μη λησμονούμε τον μακαρισμό του Κυρίου μας: «Μακάριοι είστε εσείς οι μαθητές μου, όταν σας χλευάσουν οι άνθρωποι και σας καταδιώξουν και εξαιτίας μου πουν κάθε είδους ψεύτικες κακολογίες και κατηγορίες εναντίον σας» (Ματθ. ε΄ 11). Όπως ο θείος Λυτρωτής βάσταξε τον επονείδιστο σταυρό Του, έτσι κι εμείς να σηκώνουμε τον δικό μας σταυρό, «τον ονειδισμόν αυτού φέροντες» (Εβρ. ιγ΄ 13). Να είμαστε έτοιμοι να υβρισθούμε και να περιφρονηθούμε γι' Αυτόν, όπως υβρίστηκε και περιφρονήθηκε Εκείνος.

Περιοδικό "Ο ΣΩΤΗΡ" τεύχος Σεπτεμβρίου 2013 (σελ. 23-24)

Πηγή: http://anavaseis.blogspot.gr/2013/09/blog-post_6828.html